

ارزیابی کمیت و ماهیت افشای اطلاعات حسابداری زیست‌محیطی و اجتماعی در ایران

قدرت‌الله طالب‌نیا^۱، راضیه علی‌خانی^۲، مهدی مران‌جوری^۳

چکیده: این پژوهش به ارزیابی کمیت و ماهیت افشای اطلاعات حسابداری زیست‌محیطی و اجتماعی در بورس اوراق بهادار تهران می‌پردازد. برای اندازه‌گیری و مقایسه کمیت و ماهیت افشای زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها از تحلیل محتوی استفاده شده است. این پژوهش سطح افشای اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی را با تعداد جمله اندازه‌گیری می‌کند. در این پژوهش ۶۶ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۹ بررسی شده است. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از آمار توصیفی و آمار استنتاجی استفاده شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد، شرکت‌های ایرانی ترجیح می‌دهند اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی را در گزارش هیئت مدیره به‌شكل اطلاعات اخباری افشا کنند. بیشترین افشا در بخش منابع انسانی و سپس در بخش محصولات و خدمات بوده است. ما همچنین یافته‌یم که شرکت‌ها تمایل دارند اخبار بی‌طرفانه سپس اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد افشا کنند.

واژه‌های کلیدی: کمیت افشا، ماهیت افشا، افشای زیست‌محیطی و اجتماعی، تحلیل محتوی.

۱. استادیار حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

۲. دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

۳. دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۱/۰۵/۲۰

نویسنده مسئول مقاله: راضیه علی‌خانی

E-mail: alikhani_r2@yahoo.com

مقدمه

پژوهش های انجام شده در سال های اخیر منجر به انتقاد چارچوب گزارشگری مالی سنتی و توانایی آن برای فراهم کردن صورت کاملی از فعالیت های شرکت و ادای پاسخگویی آن شده است (Guthrie & Boedker, 2006). شواهد تجربی نشان می دهد، گروه های مختلف در جامعه، متقارض اطلاعات پاسخگویی زیست محیطی و اجتماعی هستند و برخی بر گزارش های شرکت برای آگاهی از فعالیت های سازمان تکیه می کنند (Williams, 1999). گزارشگری زیست محیطی و اجتماعی ابزاری برای پاسخگویی و حسابدهی شرکت ها در قبال عملکرد خویش است. گزارش ها باید اطلاعات بی طرفانه ای فراهم کنند که به ذی نفعان اجازه دهد تا برآورد قابل اطمینانی از عملکرد زیست محیطی و اجتماعی سازمان داشته باشند (Gray, 2006). جونز^۱ (۲۰۱۱) معتقد است، افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی بخش مهمی از روش ارتباط شرکت ها با ذی نفعانشان است (Jones, 2011). همچنین افشاری داده های حسابداری زیست محیطی و اجتماعی، بخش های مختلف جامعه را قادر می سازد، موقعیت شرکت درخصوص حفاظت از محیط زیست را درک کرده، چگونگی توجه سازمان به موضوع های زیست محیطی و اجتماعی را بررسی کنند. چو و همکاران^۲ (۲۰۱۲) نیز معتقدند، افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی شرکت ابزاری برای مدیریت، جهت کاهش مواجه شدن با فشارهای سیاسی و اجتماعی است (Cho et al., 2012).

با توجه به افزایش الودگی در کشورمان که متأثر از فعالیت های صنایع مختلف است و ازانجا که شرکت های ایرانی با فشارهای و الزامات قانونی کمی برای افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی مواجه هستند و از طرفی شیوه های افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی شرکت ها در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و خصوصیات و الگوهای افشاری زیست محیطی و اجتماعی بین بخش های مختلف، متنوع است (Gao et al., 2005); در این پژوهش پژوهشگران قصد دارند کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی مانند سطح، محل، موضوع، نوع اطلاعات و نوع اخبار افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی را در گزارش های سالانه شرکت ها ارزیابی کنند. شواهد ناشی از این پژوهش خواهد توانست به ادبیات جاری در زمینه افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در چارچوب پاسخگویی زیست محیطی و اجتماعی وسعت بخشد.

1. Jones
2. Cho et al.

ادبیات پژوهش

تئوری‌های افشای اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی

تئوری‌های مختلفی وجود دارد که انگیزه شرکت برای افشای اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی را توضیح می‌دهد؛ مانند تئوری اقتصاد سیاسی^۱، تئوری مشروعيت^۲ و تئوری ذی‌نفعان^۳ (Jenkins & Yakovleva, 2008).

تئوری اقتصاد سیاسی: این تئوری تأیید می‌کند که حسابداری می‌تواند نقش محوری در شیوه ساختار سازمانی و محیط‌شناختی، به طور اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بازی کند (Guthrie & Parker, 1990).

در تئوری اقتصاد سیاسی، جامعه، سیاست و اقتصاد جدا از هم نیستند و مسائل اقتصادی را نمی‌توان بدون در نظر گرفتن مسائل اجتماعی و سیاسی بررسی کرد. در واقع گزارشگری مالی به عنوان ابزاری برای انتقال مقاصد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برای طیف وسیعی از استفاده کنندگان به کار می‌رود (مران جوری و علی خانی، ۱۳۹۰).

تئوری مشروعيت: تئوری مشروعيت از پارادایم اقتصاد سیاسی مشتق شده است و بر این فرض تمرکز می‌کند که یک سازمان باید نقش اجتماعی اش را به وسیله پاسخ به نیازهای جامعه و دادن آنچه جامعه می‌خواهد، حفظ کند (Azizul Islam, 2009). مفهوم مشروعيت پژوهشگر را قادر می‌سازد، ارتباطات اجتماعی یک سازمان را توضیح دهد. مطابق این تعریف از کنش متقابل سازمان با جامعه، تئوری مشروعيت پدیدار می‌شود. بنابراین، سطح تجانس بین فعالیت‌های شرکت و توقعات جامعه ناشی از فعالیت‌های شرکت، انعکاس مستقیم مشروعيت آن است (O'Donovan, 2002).

تئوری ذی‌نفعان: ادبیات بر دو متغیر اصلی تئوری ذی‌نفعان تأکید می‌کند. شاخه هنجاری (اخلاقی) و مدیریتی (ابزاری). از نظر اخلاقی، گزارش زیست محیطی و اجتماعی می‌تواند به عنوان یک مکانیزم پاسخگویی که تعهد یک سازمان نسبت به فعالیت‌هایش را منعکس می‌کند در نظر گرفته شود. دیدگاه مدیریتی توجه بیشتری به ادبیات گزارش زیست محیطی و اجتماعی می‌کند و بر نیاز به کنترل کردن ذی‌نفعان (کسانی که می‌پنداشند تأثیر مستقیم و مهمی بر شرکت دارند) تمرکز می‌کند (Jamil et al., 2003).

-
1. Political economy theory
 2. Legitimacy theory
 3. Stakeholder theory

پژوهش های پیشین

ابیموبوی^۱(۲۰۱۱)، در پژوهشی یافت که شرکت های نیجریه ای ترجیح می دهند اطلاعات حسابداری زیست محیطی و اجتماعی را در گزارش هیئت مدیره، گزارش مدیر عامل و یادداشت های همراه به شکل اطلاعات کیفی کوتاه افشا کنند. همچنین نتایج نشان داد، حدود ۸۳ درصد شرکت های نمونه، اطلاعات حسابداری اجتماعی را در گزارش های سالانه افشا کردند. منابع انسانی، فعالیت های اجتماعی و زیست محیطی بیشترین افشا را به خود اختصاص دادند (Ebimobowei, 2011). ماهادئ و همکاران^۲(۲۰۱۱)، کاربرد گزارش زیست محیطی و اجتماعی شرکت های پذیرفته شده در بورس ایسلند را آزمودند. بر اساس تحلیل محتوی، نتایج افزایش مهم اما گزینشی در سطح و کیفیت افشار اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در طول دوره تحت بررسی را نشان داد (Mahadeo et al., 2011). جونز(۲۰۱۱)، کاربرد نمودارها در گزارش های زیست محیطی و اجتماعی را بررسی کرد. یافته ها نشان داد، نمودارها به طور گسترده استفاده می شوند. همچنین شرکت ها در صنایع با تأثیر بیشتر بر محیط زیست تمایل دارند اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد در نمودارها نشان دهند و نمودارها را بیشتر از شرکت ها در صنایع با تأثیر کمتر بر محیط زیست تحریف کردند (Jones, 2011). اریبی و جاو^۳(۲۰۱۰)، با استفاده از رویکرد تحلیل محتوی، تأثیر اسلام بر افشار مسئولیت اجتماعی شرکت در سازمان های مالی اسلامی را آزمون کردند. نتایج حاصله تفاوت های با اهمیتی در سطح و وسعت افشا بین گزارش های سالانه سازمان های مالی مرسوم و سازمان های مالی اسلامی نشان داد (Aribi & Gao, 2010). لینچ^۴(۲۰۱۰)، کارکردهای افشار اطلاعات زیست محیطی در گزارش های سالانه ارائه شده توسط نمونه ای از بخش های دولتی استرالیا را آزمود. نتایج تحلیل نشان داد، در طول دوره پژوهش، افشار اطلاعات زیست محیطی با استفاده از شاخص افشا توسعه یافته، از ۳۳۶ گزارش در سال ۲۰۰۱ به ۴۴۹ گزارش در سال ۲۰۰۷-۸ افزایش یافت و افشا بین بخش ها در شرایط مشمول افشا، متفاوت بود (Lynch, 2010). جاو و همکاران^۵(۲۰۰۵)، الگوها و تخمين های افشار اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در هنگ کنگ را آزمودند. نتایج نشان داد، تفاوت صنعت بر سطح، موضوع و محل افشار اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی شرکت تأثیر دارد. همچنین بیشترین بخش های گزارش سالانه برای افشا، یادداشت های همراه صورت های مالی است (Gao et al

1. Ebimobowei

2. Mahadeo et al

3. Aribi & Gao

4. Lynch

5. Gao et al

et al., 2005). جمیل و همکاران(۲۰۰۳)، با استفاده از رویکرد تحلیل محتوی به این نتیجه رسیدند که سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در مالزی پایین است؛ همچنین شرکت‌های مالزیایی ترجیح می‌دهند، اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی را در گزارش مدیر عامل، صورت‌های مالی و گزارش هیئت مدیره به‌شکل اطلاعات اخباری افشا کنند (Jamil et al., ۲۰۰۳؛ سجادی، زارع‌نژاد و جعفری، ۱۳۸۸)، افشاری اختیاری (کاشانی‌پور، رحمانی و پارچینی، ۱۳۸۸) و افشاری مالی (ایزدی‌نیا، ۱۳۷۶) است.

فرضیه‌های پژوهش

محل افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

طبق پژوهش‌های انجام‌شده، سرمایه‌گذاران به بعضی از بخش‌های گزارش سالانه که از سایر بخش‌ها مهم‌تر است، توجه بیشتری می‌کنند (Elijido-Ten et al., 2010). محل افشاری اطلاعات در بخش‌های مختلف گزارش سالانه (صورت‌های مالی، یادداشت‌های همراه، گزارش حسابرس، گزارش هیئت مدیره به مجمع عمومی، گزارش افزایش سرمایه) ممکن است سطح اهمیتی را که یک شرکت برای فعالیت‌ها و عملکرد زیستمحیطی و اجتماعی‌اش قائل است منعکس کند (Gao et al., 2005). به طوری که جاو و همکاران(۲۰۰۵) نشان دادند، بیشترین بخش‌های گزارش سالانه برای افشا، یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی است (Gao et al., 2005)؛ بنابراین، فرضیه اول به‌شکل زیر مطرح می‌شود.

فرضیه ۱: تفاوت معناداری در سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد.

موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

صنایع مختلف، تأکیدهای متفاوتی بر موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی دارند. بخش‌های حساس زیستمحیطی مثل شرکت‌های صنایع همگانی، بیشتر تمایل به افشاری مسائل زیستمحیطی دارند؛ مثل بازیافت ضایعات، صرفه‌جویی انرژی و کنترل آلودگی. در صنایع مالی و بانکداری به منابع انسانی به عنوان مهم‌ترین دارایی توجه می‌شود. برای افزایش تصور عمومی مطلوب، شرکت‌های خدمات مالی و بانکداری باید مسائل مرتبط به کارمندان را بیشتر افشا کنند؛ مثل برنامه‌های توسعه و آموزش، پرداخت پاداش و بازنیشستگی (Gao et al., 2005).

بررسی شیوه‌های افشاء اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در کشورهای توسعه-یافته غربی آشکار کرد، شرکت‌ها بر افشاء منابع انسانی شامل تعداد کارکنان و پاداش، فرصت‌های برابر، سهم تحت مالکیت کارمندان و آموزش کارکنان تأکید بیشتری دارند و در نواحی حساس مثل فعالیت‌های واحد تجاری، پرداخت جایزه، برنامه‌های اضافی و هزینه‌ها افشاء کمی وجود دارد (Kamla, 2007; Gray, 2006). با توجه به مطالب بالا فرضیه دوم مطرح می‌شود.

فرضیه ۲: تفاوت معناداری در موضوع افشاء اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد.

نوع اطلاعات افشاء اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

نوع اطلاعات افشا می‌تواند به صورت اخباری، پولی، مقداری (غیرپولی) یا ترکیبی از آنها دسته‌بندی شود (Mahadeo et al., 2011). یکی از محدودیت‌های استفاده از تحلیل محتوی در مطالعات افشاء اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی این است که شناخت کمیت افشا (سطح افشا) بیشتر از کیفیت آن است (Guthrie et al., 2008). برای رفع این محدودیت، پژوهشگران چندین مطالعه انجام دادند. گروی و همکاران موضوع، نوع اطلاعات، تکرار گزارش و نوع اخبار را آزمودند (Gray, 2006). رار^۱ (۲۰۰۷) نشان داد، هفتاد درصد شرکت‌های استرالیایی مسائل زیستمحیطی و اجتماعی را تنها به صورت کیفی گزارش کردند که تنها شامل هفت درصد افشاء کمی، پولی و غیرپولی بود (Raar, 2007). نتایج پژوهش گوتری و همکاران (۲۰۰۸) نشان داد، بیشترین افشا در شرکت‌های استرالیایی به صورت اخباری بوده است. همچنین یافته‌های آنها بیانگر این مطلب بود که کمتر از یک درصد افشا به صورت پولی و ۸/۲ درصد افشا به صورت غیرپولی بود (Guthrie et al., 2008). با توجه به پژوهش‌های انجام شده فرضیه سوم به شرح زیر مطرح می‌شود.

فرضیه ۳: تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشاء زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد.

نوع اخبار افشاء اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

نوع اخبار افشاء می‌تواند به صورت اخبار خوب(مطلوب) که منعکس کننده اعتبار شرکت، اخبار بی‌طرفانه که منعکس کننده سیاست متدالوی شرکت و اخبار بد(نامطلوب) که منعکس کننده بدنامی

1. Raar

و بی اعتباری شرکت است طبقه‌بندی شود (Aboody & Kaznik, 2000). بر مبنای تئوری‌های اقتصاد سیاسی، تئوری مشروعيت و تئوری ذی‌نفعان، در صورت داوطلبانه بودن افشاری اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی، شرکت‌ها مایل به افشاری اطلاعاتی هستند که تصویر مطلوبی از شرکت را ارائه دهد (مران‌جوری و علی‌خانی، ۱۳۹۰؛ فروغی، شهشهایی و پورحسین، ۱۳۸۷). نتایج پژوهش جونز (۲۰۱۱) نشان داد، شرکت‌ها در صنایع با تأثیر بیشتر زیست‌محیطی تمایل دارند اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد در نمودارها نشان دهند (Jones, 2011).

از آنجا که در ایران هیچ قانون، استاندارد یا آینین‌نامه‌ای شرکت‌ها را ملزم به افشاری اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی نکرده، هرگونه افشا از سوی شرکت‌ها به صورت داوطلبانه است؛ طبق تئوری‌های اقتصاد سیاسی، مشروعيت و ذی‌نفعان انتظار می‌رود شرکت‌های ایرانی اخبار خوب و بی‌طرفانه را بیشتر از اخبار بد (نامطلوب) افشا کنند. بنابراین، فرضیه چهارم به صورت زیر مطرح می‌شود.

فرضیه ۴: اطلاعات افشا شده زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌های ایرانی بیشتر منعکس کننده اخبار خوب و بی‌طرفانه است تا اخبار بد.

روش پژوهش

پژوهشگران رشته حسابداری زیست‌محیطی و اجتماعی از تحلیل محتوی به عنوان روش پژوهشی برتر برای جمع‌آوری شواهد تجربی استفاده می‌کنند (O'Donovan, 2002). تحلیل محتوی، تکنیکی برای جمع‌آوری داده‌های شرکت‌هاست؛ شامل رمزگذاری اطلاعات کمی و کیفی به گروه‌های از پیش تعريف شده برای استنتاج الگوی جهت ارائه و گزارش اطلاعات منتشر شده در یک تحلیل قابل‌انکا، معقول و اصولی (Kamla, 2007). در این پژوهش برای ارزیابی کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی از تکنیک تحلیل محتوی استفاده شد. گام‌های پژوهش به شرح زیر است:

۱. تهیه ابزار رمزگذاری: در اولین مرحله پژوهش، چک‌لیست رمزگذاری شامل اقلام اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی که انتظار می‌رفت در گزارش‌های سالانه شرکت‌های ایرانی افشا شود، تهیه شد. اقلام اولیه از پژوهش اریبی و جاو (۲۰۱۰) و جاو و همکاران (۲۰۰۵)، انتخاب شده سپس با شرایط زیست‌محیطی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ایران تطبیق داده شد. ۴۳
- قلم اولیه در پایان به ۳۸ قلم کاهش یافت.

۲. تعیین قوانین تصمیم و استخراج داده: قوانین تصمیم برای کاهش اختلاف بین رمزگذارها وجود بی طرفی در تصمیم‌گیری تعیین می‌شود. در این مرحله هر یک از ابعاد کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی به طور واضح و عملیاتی تعریف شد؛ یعنی بر پایه قوانین و روش‌های تنظیم شده، به طور دقیق مشخص شد که هر قلم به کدام بخش و زیربخش تعلق دارد. در بیشتر تحلیل محتوی افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی، جمله به عنوان واحد مناسب در تصمیمات رمزگذاری به کار گرفته شده است (Gray, 2006; Guthrie et al., 2008; Aribi & Gao, 2010; Azizul Islam, 2009؛ این رو در این پژوهش از جمله به عنوان واحد اندازه‌گیری افشا استفاده شد.
۳. آموزش رمزگذار: برای شروع فرایند تحلیل، افزون بر پژوهشگر، دو رمزگذار برای کسب فهم بهتر از روش پژوهش آموزش داده می‌شوند.
۴. قابلیت اتکای ابزار رمزگذاری: برای اطمینان از این که تعریف بخش‌های مختلف تحلیل محتوی قابل اتکاست، قبل از استخراج داده و رمزگذاری، چکلیست رمزگذاری برای تخمین عملی بودن تعاریف بخش‌ها و زیربخش‌ها آزمون شد. بدین صورت که سه رمزگذار مختلف به طور مستقل طی یک آزمون آزمایشی، داده‌های موردنیاز پژوهش را از پنج گزارش سالانه استخراج و رمزگذاری کردند. نتایج با هم مقایسه شده، ابهامات بحث گردید تا پژوهشگر مطمئن شد که همه رمزگذارها قوانین رمزگذاری مشابهی را به کار گرفتند. در این مرحله ساختار رمزگذاری اصلاح شده، قوانین تصمیم دوباره تعریف شد. این فرایند با پنج گزارش سالانه دیگر تکرار شد تا این که هر سه رمزگذار با هم به توافق رسیدند.
۵. قابلیت اتکای رمزگذاری: به این معنی است که داده‌های رمزگذاری شده به وسیله‌ی تحلیل محتوی، قابل اتکاست. به بیان دیگر، پژوهشگران مختلف به متن به روش مشابه رمز می‌دهند. برای اطمینان از قابلیت اتکای رمزگذاری، همه گزارش‌ها به وسیله‌ی سه شخص رمزگذاری شد. در مرحله نهایی تنها پژوهشگر در فرایند قضایت درگیر می‌شود. اختلاف رمزگذاری بین رمزگذارها دوباره تحلیل، بحث شده و تطبیق داده شد.
۶. شناسایی و کمی کردن افشا: در این پژوهش پنج نوع داده مرتبط با افشا (سطح، محل، موضوع، نوع اطلاعات و نوع اخبار افشاری زیستمحیطی و اجتماعی) با مطالعه دقیق گزارش‌های سالانه شرکت‌های نمونه و مشخص کردن هرگونه اطلاعات مرتبط به مسائل زیستمحیطی و اجتماعی و طبقه‌بندی آنها در بخش و زیربخش مناسب استخراج شد. سپس به هر جمله یک امتیاز داده شد. سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی هر شرکت از طریق محاسبه‌ی مجموع امتیازات حاصل از تحلیل محتوی اندازه‌گیری شد.

جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. از جامعه‌ی آماری یادشده، چند صنعت که نسبت به محیط زیست حساس هستند و چند صنعت که نسبت به محیط زیست حساسیت کمتری دارند به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای تعیین نمونه‌ی نهایی، شرکت‌هایی از صنایع انتخاب شده برگزیده شدند که قبل از سال ۱۳۸۵، برای اولین بار سهام‌شان در بورس عرضه شده باشد، جزو بانک‌ها و مؤسسه‌های مالی نباشند، زیرافشای مالی آنها متفاوت است و اطلاعات موردنیاز متغیرهای پژوهش دردسترس باشد. با درنظر گرفتن شرایط بالا، نمونه‌ای شامل ۶۶ شرکت انتخاب شد.

تعريف و سنجش متغیرهای پژوهش

برای اندازه‌گیری هر یک از متغیرهای پژوهش از چک‌لیستی به‌شرح زیر استفاده شد.

جدول ۱. تعريف و سنجش متغیرها

محل افشا	مجموع جملات افشا شده در زمینه‌ی افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در بخش‌های مختلف گزارش سالانه که عبارت است از ۱) صورت‌های مالی، ۲) یادداشت‌های همراه، ۳) گزارش هیئت مدیره به مجموع.
	موضوع افشا به شش بخش و ۳۸ زیربخش به‌شرح زیر تقسیم شد.
۱. زیستمحیطی:	کنترل آلودگی، جلوگیری از خسارات زیستمحیطی، بازیافت یا جلوگیری از ضایعات، حفظ منابع طبیعی، تحقیق و توسعه، سیاست زیستمحیطی، سایر زیستمحیطی.
۲. محصولات و خدمات:	توسعه محصول / سهم بازار، کیفیت محصول/ISO، ایمنی و سلامت محصول، توقف تولید، سایر محصولات و خدمات.
۳. منابع انسانی:	تعداد کارکنان، حقوق ماهانه/ پاداش نقدی و مزایا، سهام تحت تملک کارمندان، بازنیستگی و مزایای پایان خدمت، سلامتی و ایمنی در محیط کار، برنامه‌های آموزش و توسعه کارکنان، ورزشی و رفاهی، وام یا بیمه کارمندان، روحیه و ارتباطات کارمندان، سایر منابع انسانی.
۴. مشتریان:	سلامتی مشتریان، شکایات / رضایتمندی مشتریان، سیاست پرداخت دیرتر برای مشتریان خاص، تدارک تسهیلات و خدمات پس از فروش، پاسخگویی به نیاز مشتریان، سایر مشتریان.
۵. اجتماعی:	سرمایه‌گذاری اجتماعی، حمایت از فعالیت‌های جامعه، هدایا و خدمات خیریه، اقدامات قانونی/ دعاوی قضاوی، فعالیت‌های مذهبی / فرهنگی، سایر اجتماعی.
۶. انرژی:	حفظ و صرفه‌جویی در انرژی، توسعه و اکتشاف منابع جدید، استفاده از منابع جدید، سایر زیست محیطی.

ادامه جدول ۱. تعریف و سنجش متغیرها

<p>نوع اطلاعات افشا می تواند به صورت خبری، پولی، مقداری یا ترکیبی از آنها بیان شود.</p> <p>۱. خبری: تعداد جملات افشا شده درباره نقش یا تعهد شرکت نسبت به مسائل زیست محیطی و اجتماعی بدون هیچ اطلاعاتی درمورد مبلغ یا مقدار آن.</p> <p>۲. پولی: تعداد افشاری مسائل زیست محیطی و اجتماعی شامل ارزش یا مقیاس پولی بدون اطلاعات بیشتر یا مقدار آن (مثل الزامات قانونی شرکت که باید کل مبلغ پولی افشا شود).</p> <p>۳. مقداری: تعداد افشاری مسائل زیست محیطی و اجتماعی شامل مقادیر واقعی اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی بدون توضیحات بیشتر یا اطلاعات مالی.</p>	<p>نحو اطلاعات افشا</p>
<p>افشاء می تواند به صورت خبر خوب، بی طرفانه یا بد بیان شود.</p> <p>۱. خبر خوب: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی که منعکس کننده اعتبار شرکت باشد مثل تحلیل موفقیت.</p> <p>۲. اخبار بی طرفانه: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی که به سیاست متدالو شرکت یا قصد و هدف آن اشاره کند بدون هیچ گونه جانب داری.</p> <p>۳. اخبار بد: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی که منعکس کننده بی اعتباری شرکت باشد مثل باز خور منفی، نزخ تصادفات، افزایش نقص فنی محصول.</p>	<p>نحو افشاری</p>

یافته های پژوهش

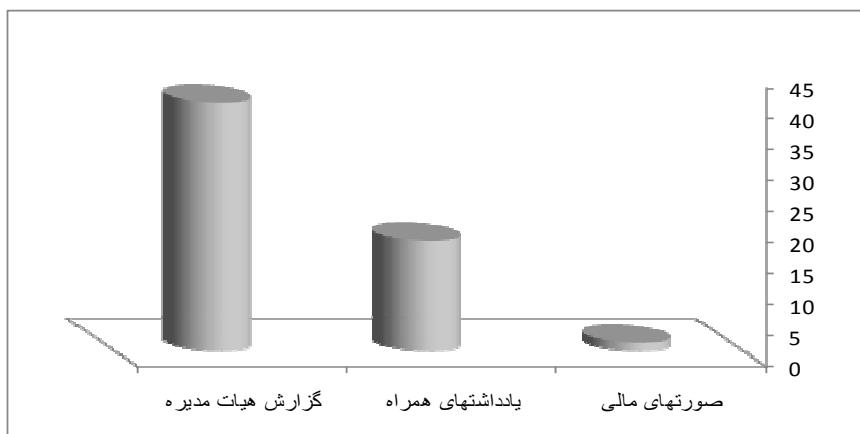
نتایج آزمون فرضیه اول

فرضیه اول پژوهش با استفاده از تجزیه و تحلیل واریانس مورداً آزمون قرار گرفت که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است. در فرضیه اول محل افشاری اطلاعات برای هر یک از ۶۶ شرکت نمونه به سه بخش (۱) گزارش هیئت مدیره، (۲) یادداشت های همراه، (۳) صورت های مالی تقسیم شده است؛ بنابراین درجه آزادی به شرح زیر محاسبه می شود.

$$\text{درجه آزادی} = 1 - 1 = 66 - 3 = 63$$

جدول ۲. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه اول

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۵۰۴۶۴/۸۶۷	۲	۲۵۲۳۲/۴۳۳	۱۴۴/۱۰۳	.۰۰۰
برون گروهی	۳۴۱۴۴/۴۸۴	۱۹۵	۱۷۵/۱۰۰		
جمع	۸۴۶۰.۹/۳۵۱	۱۹۷			

نمودار ۱. فراوانی افشا از نظر محل افشا

همان طورکه در جدول شماره (۲) مشاهده می‌شود، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود. بهیان دیگر تفاوت معناداری بین محل افشا اطلاعات در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد. همچنین نمودار شماره (۱) نشان می‌دهد که بیشترین افشا اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در گزارش هیئت مدیره و کمترین در صورت‌های مالی است.

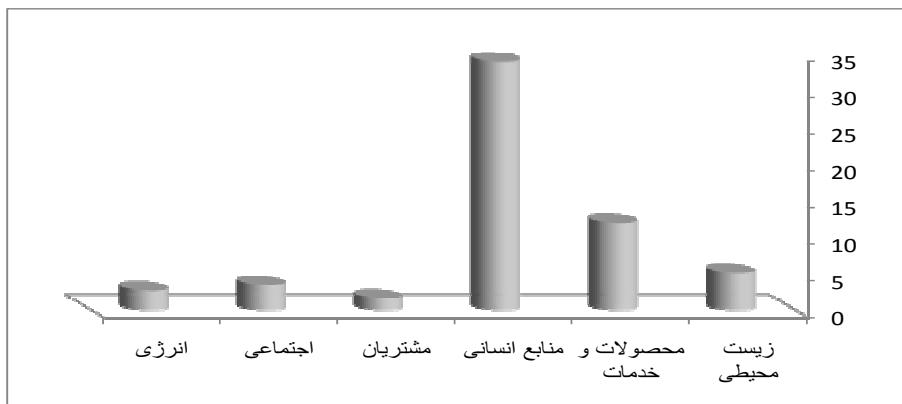
نتایج آزمون فرضیه دوم

نتایج آزمون فرضیه دوم پژوهش به شرح جدول و نمودار زیر است. در فرضیه دوم موضوع به شش بخش تقسیم شده بود؛ بنابراین، درجه آزادی به شرح زیر محاسبه می‌شود.

$$\text{درجه آزادی} = ۶ \times ۶ - ۱ = ۳۵$$

جدول ۳. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه دوم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۵۱۰.۵۶/۸۲۴	۵	۱۰۲.۱۱/۳۶۵		
برون گروهی	۱۹۰۰.۱/۹۵۰	۳۹۰	۴.۸/۷۲۳		
جمع	۷۰۰.۵۸/۷۷۴	۳۹۵		۲۹۰/۵۸۰	.۰۰۰

نمودار ۲. فراوانی افشا از نظر موضوع افشا

جدول ۴. موضوع افشا بر حسب بخش‌ها

شرکت‌های افشا نکننده		شرکت‌های افشا کننده		بخش
درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۵	۳	۹۵	۶۳	زیست‌محیطی
۲	۱	۹۸	۶۵	محصولات و خدمات
۰	۰	۱۰۰	۶۶	منابع انسانی
۳۸	۲۵	۶۲	۴۱	مشتریان
۱۷	۱۱	۸۳	۵۵	اجتماعی
۱۷	۱۱	۸۳	۵۵	انرژی

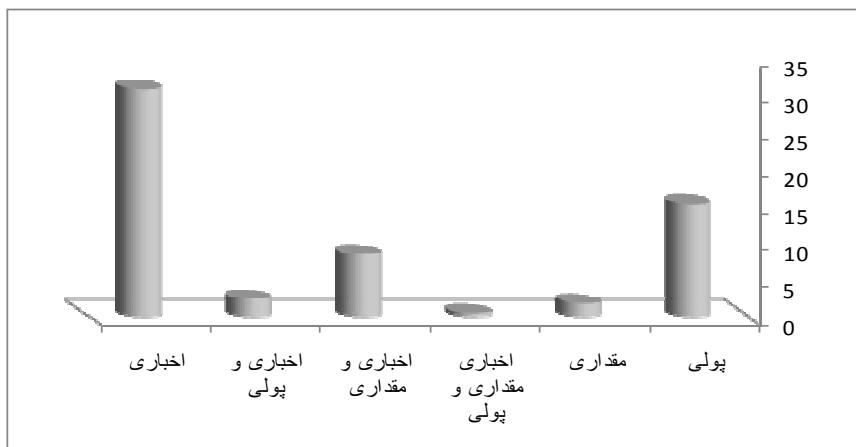
جدول شماره (۳) نشان می‌دهد، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود؛ یعنی تفاوت معناداری در موضوع افشا اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. نمودار شماره (۲) نشان می‌دهد، بیشترین افشا در بخش منابع انسانی سپس محصولات و خدمات و کمترین افشا در بخش مشتریان است. جدول شماره (۴) نیز نشان می‌دهد، صد درصد شرکت‌های نمونه، در بخش منابع انسانی افشا داشتند؛ در حالی که ۶۲ درصد شرکت‌ها اطلاعاتی در زمینه مشتریان افشا کردند.

نتایج آزمون فرضیه سوم

فرضیه سوم پژوهش با استفاده از تجزیه و تحلیل واریانس آزمون شد که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است.

جدول ۵. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه سوم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۴۵۱۱۵/۹۷۹	۵	۹۰۲۳/۱۹۶		
برون گروهی	۲۵۴۵۴/۹۰۸	۳۹۰	۶۵/۲۶۹		
جمع	۷۰۵۷۰/۸۸۷	۳۹۵		۲۴۶/۱۳۸	.۰/۰۰۰

نمودار ۳. فراوانی افشاگری از نظر نوع اطلاعات

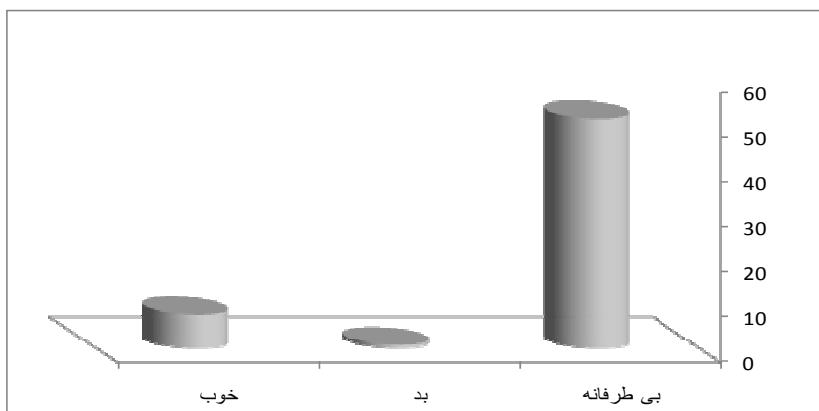
همان طورکه در جدول شماره (۵) مشاهده می‌شود، سطح معناداری کوچکتر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود. بهبیان دیگر تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشاگری زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. نمودار شماره (۳) بیانگر این مطلب است که بیشترین نوع اطلاعات افشا شده از نوع اخباری و بعد از آن پولی بوده است. کمترین نوع اطلاعات افشا شده نیز از نوع اخباری مقداری و پولی است.

نتایج آزمون فرضیه چهارم

فرضیه چهارم پژوهش این‌گونه بیان شده بود که اطلاعات افشا شده زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌های ایرانی بیشتر منعکس‌کننده اخبار خوب و بی‌طرفانه است تا اخبار بد. فرضیه بالا آزمون شد که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است.

جدول ۶. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه چهارم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۹۹۳۱۸/۷۵۵	۲	۴۹۶۵۹/۳۷۸		
برون گروهی	۲۹۱۳۰/۷۶۱	۱۹۵	۱۴۹/۳۸۹		
جمع	۱۲۸۴۴۹/۵۱۶	۱۹۷		۴۱۸/۳۳۲	.۰۰۰

نمودار ۴. فراوانی افشا از نظر اخبار افشا

همان طور که در جدول شماره (۶) مشاهده می شود، سطح معناداری کوچک تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می شود. به بیان دیگر تفاوت معناداری در نوع اخبار اطلاعات افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی شرکت ها وجود دارد. نمودار شماره (۴) نشان می دهد که بیشترین اطلاعات افشا شده از نوع اخبار بی طرفانه و کمترین اطلاعات افشا شده از نوع اخبار بد است.

نتیجه گیری و پیشنهادها

بیشتر شرکت ها برای مشروعیت بخشیدن به فعالیت های خود در مقابل اهدا کنندگان وجود و تأمین کنندگان منابع مالی شروع به گردآوری اطلاعات درباره ای ارزیابی اثرات اجتماعی و محیطی می کنند. افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی بخش مهمی از روش ارتباط شرکت ها با ذی نفعانشان است. با توجه به اهمیت افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی، پژوهش حاضر

به ارزیابی کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ پرداخت. شواهد آزمون فرضیه‌ها به شرح زیر است:

شواهد آزمون فرضیه اول نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در سطح افشاری اطلاعات زیست-محیطی و اجتماعی شرکت‌ها در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد، بیشترین افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در ایران در گزارش هیئت مدیره به مجموع وجود دارد. نتایج همسو با نتایج پژوهش ابیموبی (۲۰۱۱) و لینچ (۲۰۱۰) ولی مغایر با نتایج پژوهش جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. به طوری که در پژوهش ابیموبی گزارش هیئت مدیره به مجموع بیشترین افشا را داشته؛ در حالی که در پژوهش جمیل و همکاران کمترین افشا را به خود اختصاص داده بود.

نتایج فرضیه دوم نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. بهیان دیگر شرکت‌ها در صنایع مختلف، تأکیدهای متفاوتی بر موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی دارند. نتایج نشان می‌دهد، در دوره‌ی مورد رسیدگی بیشترین افشاری اطلاعات، مربوط به منابع انسانی است که این نتیجه همسو با پژوهش‌های ابیموبی (۲۰۱۱)، گوتري و همکاران (۲۰۰۸)، کاملا (۲۰۰۷)، کواسیریکون و شرر (۲۰۰۴) و جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد، در دوره‌ی مورد رسیدگی صد درصد شرکت‌های مورد مطالعه ایرانی در زمینه‌ی منابع انسانی افشا داشتند. در حالی که این نرخ در پژوهش گوتري و همکاران در کشور استرالیا ۹۳ درصد بوده است. افشاری مربوط به موضوعات انرژی و مشتریان در اولویت‌های آخر در این پژوهش قرار داشت که کماویش مطابق با پژوهش جاو و همکاران (۲۰۰۵) است. بهیان دیگر نتایج بر این مطلب تأکید دارد که شرکت‌های ایرانی تمایل زیادی به افشاری اطلاعات در زمینه‌ی موضوعات انرژی و مشتریان درباره‌ی مسائل زیستمحیطی و اجتماعی ندارند. در مقابل مایل به افشاری اطلاعات مربوط به منابع انسانی، به عبارتی مسائل رفاهی کارکنان خود هستند.

نتایج فرضیه سوم نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشاری زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. در ایران در دوره‌ی مورد رسیدگی بیشترین افشا به صورت اخباری و سپس از نوع پولی است. نتایج همسو با پژوهش‌های گوتري و همکاران (۲۰۰۸)، کواسیریکون و شرر (۲۰۰۴) و جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. البته گفتنی است، در پژوهش گوتري و پارکر (۱۹۹۰)، در کشور استرالیا افشا بیشتر به صورت غیرپولی بوده است.

نتایج فرضیه چهارم نشان می‌دهد، شرکت‌های ایرانی بیشتر تمایل به انتشار اخبار بی‌طرفانه و خوب در مورد مسائل زیستمحیطی و اجتماعی نسبت به اخبار بد دارند. نتایج همسو با

پژوهش های ماهادئ و همکاران (۲۰۱۱)، جونز (۲۰۱۱) و ابودی و کازینک (۲۰۰۰)؛ ولی مغایر با پژوهش اسکینر (۱۹۹۴) است. شاید دلیل این امر اختیاری بودن افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در ایران باشد؛ زیرا بر اساس تئوری های اقتصاد سیاسی، مشروعيت و ذی نفعان در صورت اختیاری بودن افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی، شرکت ها تمایل به افشاری اطلاعاتی هستند که تصویر مطلوبی از شرکت ارائه دهد. به نظر پژوهشگران ممکن است دلیل دیگر این باشد که مدیران شرکت های ایرانی برای حداکثر کردن پاداش شان سعی در کاهش و حذف اخبار بد دارند.

عدام جرای حسابداری و گزارشگری اجتماعی، باعث کتمان بسیاری از حقایق موجود در شرکت ها می شود (خوش طینت و راعی، ۱۳۸۳)؛ از این رو پیشنهاد می شود، مراجع تدوین کننده استاندارد در زمینه حسابداری نسبت به ارائه رویه ها و دستور العمل های مناسب برای افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در گزارش های سالانه شرکت ها اقدام لازم را معمول کنند. همچنین به سازمان بورس اوراق بهادار پیشنهاد می شود، شرکت ها را از نظر افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی رتبه بندی کرده، نسبت به گنجاندن اطلاعات مشتریان و محصولات و خدمات در بخش گزارش عملکرد اجتماعی اقدام کنند تا کیفیت افشا از نظر موضوع بهبود یابد.

منابع

۱. ایزدی نیا، ن. (۱۳۷۶). تأثیر تدبیر افشاء مالی بر قیمت سهام. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۶، ۲۲-۲۳.
۲. خوش طینت، م. و راعی، ح. (۱۳۸۳). تأثیر ارائه اطلاعات حسابداری اجتماعی بر تصمیم گیری سرمایه گذاران. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۱ (۳۷).
۳. سجادی، س.ح.، زراء نژاد، م. و جعفری، ع. (۱۳۸۸). ویژگی های غیر مالی مؤثر بر کیفیت گزارشگری مالی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۶ (۵۷).
۴. فروغی، د.، شهشهانی، م. و پور حسین، س. (۱۳۸۷). نگرش مدیران درباره افشاری اطلاعات حسابداری اجتماعی. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۵ (۵۲).
۵. کاشانی پور، م.، رحمانی، ع. و پارچینی پارچین، س.م. (۱۳۸۸). رابطه بین افشاری اختیاری و مدیران غیر موظف. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۶ (۵۷).
۶. مران جوری، م. و علی خانی، ر. (۱۳۹۰). تحقیق حسابدهی اجتماعی و محیطی. مجله دانش و پژوهش حسابداری، ۷ (۲۴).

۷. نوروش، ا. و حسینی، س. ع. (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین کیفیت افشاء (قابلیت اتكاء و به موقع بودن) و مدیریت سود. *مجله بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۱۶(۵۵).
8. Aboody, D., Kaznik, R. (2000). CEO stock option awards and the timing of corporate voluntary disclosures. *J. Acc. Econ.* 29(1), 73–100.
9. Aribi, A., & Gao, S. (2010). Corporate social responsibility disclosure. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 8(2), 72-91.
10. Azizul Islam, M. (2009). *Social and Environmental Reporting Practices Organizations Operating in, or Sourcing Products from, a Developing Country: Evidence from Bangladesh*. University of Dhaka.
11. Cho, CH. H., Guidry, R. P., Hageman, A. M., & Patten, D. M. (2012). Do actions speak louder than words? An empirical investigation of corporate environmental reputation. *Accounting, Organizations and Society*, 37, 14–25.
12. Ebimobowei, A. (2011). A Study of Social Accounting Disclosures in the Annual Reports of Nigerian Companies. *Asian Journal of Business Management*, 3(3), 145-151.
13. Elijido-Ten, E., Kloot, L., & Clarkson, P. (2010). Extending the application of stakeholder influence strategies to environmental disclosures: An exploratory study from a developing country. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 23(8), 1032–1059.
14. Gao, S. S., Heravi, S., & Xiao, J. Z. (2005). Determinants of corporate social and environmental reporting in Hong Kong: A research note. *Accounting Forum*, 29, 233–242.
15. Gray, R. (2006). Social, environmental and sustainability reporting and organizational value creation. Whose value? Whose creation? *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 19(6), 793–819.
16. Guthrie, J., & Boedker, C. (2006). Perspectives on “new” models of business reporting: A reflective note. *Accounting, Auditing and Accountability Journal*, 19(6), 785–792.
17. Guthrie, J., Cuganesan, S., & Ward, L. (2008). Industry specific social and environmental reporting: The Australian Food and Beverage Industry. *Accounting Forum*, 32, 1–15.
18. Guthrie, J.E., & Parker, L.D. (1990). Corporate social disclosure practice: A comparative international analysis, *Advances in Public Interest accounting*, 3, 59-76.

19. Jamil, C.Z.M., K. Alwi & Mohammed, R. (2003). Corporate social responsibility disclosure in the annual reports of Malaysia companies: A longitudinal study. *Analysis*, 10(1), 139-159.
20. Jenkins, H., & Yakovleva.N. (2008). Corporate social responsibility in the mining industry: Exploring trends in social and environmental disclosure. *Journal of Cleaner Production*, 14, 271-284.
21. Jones, J. M. (2011). The nature, use and impression management of graphs in social and environmental accounting. *Accounting Forum*, 35, 75–89.
22. Kamla, R. (2007). Critically appreciating social accounting and reporting in the Arab Middle East: A post colonial perspective. *Adv. Int. Account*, 20, 155-177.
23. Kuasirikun, N. & Sherer, M. (2004). Corporate social accounting disclosure in Thailand. *Accounting. Auditing & Accountability Journal*, 17(4), 59-75.
24. Lynch, B. (2010). An examination of environmental reporting by Australian state government departments, *Accounting Forum*, 34, 32–45.
25. Mahadeo, J., Oogarah-Hanuman, V., & Soobaroyen, T. (2011). Changes in social and environmental reporting practices in an emerging economy (2004–2007): Exploring the relevance of stakeholder and legitimacy theories. *Accounting Forum*, 38, 1–18.
26. O'Donovan, G. (2002). Environmental Disclosures in the Annual Report: Extending the Applicability and Predictive Power of Legitimacy Theory', *Accounting, Auditing & Accountability Journal*. 15, 3, 344-371.
27. Raar, J. (2007). Reported social and environmental taxonomies: A longer-term glimpse. *Managerial Auditing Journal*, 22(8), 840–860.
28. Skinner, D. (1994). Why Firms voluntarily disclose bad news. *J. Acc. Res.* 32, 38–60.
29. Williams, S. M. (1999). Voluntary Environmental and Social Accounting Disclosure Practices in the Asia-Pacific Region: An International Empirical Test of Political Economy Theory, *The International Journal of Accounting*, 34(2), 209-238.